

РЕШЕНИЕ

№ 4467

гр. София, 05.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1415** по описа за **2020** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк.С. Е., пълномощник на ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ НА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ПО ПРИХОДИТЕ – С. /ТД на НАП-С./, срещу РЕШЕНИЕ от 11.11.2019г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 103^{-ти} състав по н.а.х. дело №1215/2018г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в противоречие с материалноправните норми. Оспорва като неправилен извода на районния съд, че са нарушени разпоредбите на чл. 57, ал. 1, т.5 от ЗАНН. Поддържа, че административният орган е посочил срока, до който е следвало К. да осигури публикуването на Годишния финансов отчет (ГФО) за 2016г. на [фирма], като е посочено и конкретното закъснение от 2 месеца и 7 дни. Предвид това, счита, че датата на извършване на нарушението е определима и не се налага извличането ѝ по тълкувателен път. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и по същество да бъде потвърдено Наказателното постановление (НП) №F329258/20.11.2017г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП- С.. Алтернативно прави искане делото да бъде върнато за разглеждане по същество от друг състав на СРС. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – А. А. К., не се явява, не се представлява по делото и не изразява становище по подадената касационна жалба.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура, дава мотивирано заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени доказателствата събрани по делото, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С НП №F329258/20.11.2017г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП- С., на основание чл.74, ал.1 от Закона за счетоводството (ЗСч.), на ответника по касация А. К. е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 200 (двеста) лева, за това, че при извършена на 07.09.2017 г. проверка в Агенцията по вписванията-Търговски регистър (АВ-ТР), е било установено, че ответникът по касация, в качеството си на управител на [фирма], ЕИК[ЕИК], не е изпълнил задължението си да осигури публикуването на ГФО на дружеството, чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в АВ-ТР по чл.38, ал.1, т.1 ЗСч., за календарната 2016г., в законоустановения срок до 30.06.2017 г., с което е нарушил разпоредбата на чл.16, ал. 1, т.4, във вр. с чл. 38, ал. 1, т.1 от ЗСч.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №F329258/20.11.2017г.

За да достигне до този правен резултат решаващият състав на съда е приел, че при издаване на АУАН и НП е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на санкционираното лице, изразяващо се в непосочване на дата на извършване на нарушението по чл. 57, ал. 1, т.5 от ЗАНН. Посочил е, че датата на извършване на нарушението е от съществено значение за преценка на давностните срокове по чл. 81, ал. 3, във вр. с чл. 80, ал. 1, т.5 от Наказателния кодекс и по чл. 34 от ЗАНН. Приел е за недопустимо, датата на извършване на нарушението да се извлича по тълкувателен път, поради което е отменил обжалваното НП, като не е изложил съображения по съществото на спора.

Решението е неправилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така както са установени от СРС, 103^{-ти} състав.

Неправилна е преценката на първата инстанция за тежестта на порока, засягащ АУАН и НП, относно датата на извършване на нарушението. Настоящият съдебен състав не споделя изложените доводи за липса на дата на извършване на нарушението. Съгласно нарушената разпоредба на чл. 38, ал. 1, т.1 от ЗСч. предприятията публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година.

В конкретния случай и в АУАН, и в НП изрично се посочва, че А. К., в качеството му на управител на [фирма] не е изпълнил задължението си да осигури публикуването на ГФО на дружеството, чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в АВ-ТР, в законоустановения срок до 30.06.2017 г. Поради това

независимо, че датата не е изрично посочена, същата е безспорно определяема, тъй като поради естеството на нарушението е свързана със законовоопределени срокове. Посочено е и закъснението от 2 месеца и 7 дни от определения в закона срок за предоставянето му, като са посочени началната и крайна дата за определянето му, както и документът, с предоставянето, на който е прието, че то е изпълнено.

Датата на нарушението представлява съществен елемент от съдържанието на НП и същото е свързано, освен с индивидуализацията на нарушението по време, място и начин на извършване, и с изтичане на предвидените в ЗАНН срокове. Допустимо е да не бъде посочена дата на извършване на нарушението и това да не представлява съществено процесуално нарушение, но това е в случаите, при които датата на нарушението е определяема от данните, възприети в НП. Това са случаите, при които наказаното лице има законовоопределен срок да предприеме извършването на едно действие и до изтичане на този срок, това действие не е предприето. Конкретният случай е точно такъв, тъй като наказаното лице е имало задължение за подаване на отчет в определен срок и неизвършвайки го, не е изпълнило предвиденото в закона задължение.

С оглед гореизложеното настоящата инстанция намира, че при издаване на наказателното постановление, не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи го до степен, обосноваваща неговата незаконосъобразност.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е неправилно и следва да бъде отменено. Поради факта, че първоинстанционният съд не се е произнесъл по съществуващото на спора, делото е необходимо да се върне за ново разглеждане на друг състав на същия съд.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, III^{-ти} касационен състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 11.11.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103^{-ти} състав по н.а.х. дело №1215/2018г.

ОСЪЖДА А. А. К., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ – С. на Национална агенция за приходите, сума в размер на 100 (сто лева) представляващи юрисконсултско възнаграждение.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.